

Tu se čudi zanimivim filmom, ki mu predstavljajo slike iz živalskega kraljestva. Nato mu zopet igrajo na velik gramofon. Ima že svoje pesmi in melodije, ki mu posebno ugajajo. Dvorna godba že tudi ve, kaj najbolj ugaja malemu prestolonasledniku, ki jo posluša pri oknu in ji prav po predpisu salutira.

Njegovo veselje mu pogosto motijo njegove vzgojiteljice. Naučile so ga »Oče naš«, ki ga moli brez napake. Tudi že zna razne pesemce, prav lepo deklamira ono iz čitanke: »Blago nama ticama.«

Po takih učnih urah je posebno vesel, ako sme na dvorišče, kjer zajaše pravega, živega škotskega konjička ponija. Do nedavnega mu je delal tovarišijo še neki Karađorđević sinjih oči in nežnih oblik. Sedaj ga je pa ta njegov sorodnik, mali kneževič Aleksander, zapustil. Skupaj sta se igrala z lopaticami in z grabljicami na vrtu, z golobi in s fazani, s srno, z malimi avtomobili in z mirnim ponijem. Sedaj pa je ta njegov bratranec odšel z očetom in z materjo na francosko morsko obalo, da prebije tam zimo. Tako je ostal kraljevič Peter sam brez najbližjega svojega tovariša. Prazno mu je dvorišče. Vsak gre po svojem poslu. Tudi njegov dragi oče je vedno zaposlen. Sedaj že tudi mali prestolonaslednik ve, kaj je kraljevski poziv in beseda »avdijenca« mu je že znana. Ne čudite se, ako jo nekoč slišite od njega.

Božič mu je odkril v resnici nov svet. Za te praznike so mu počesali lase »na prečko«. Tako so ga tudi slikali z njegovo mamico, kraljico Marijo. Dvesto takih slik je razdal beograjski deci v spomin na prvo moško frizuro in pa v znak, da ni več dete.¹

Zemljica rodna . . .

*Zemljica rodna,
zemljica plodna,
naša dobrotnica si;
kar mu je treba:
vode in hleba
človek iz tebe dobi.*

*In še spomladi
cvetje v livadi
razveseljuje srce,
sladki sokovi,
tvoji darovi
nam bolečine hlade.*

*Vedno dobrotna,
nikdar zlohotna
shraniš še naše telo;
ti ga objemaš,
k sebi prižemaš
kakor otroka ljubó . . .*

Fr. Ločniškar.

¹ Te slike še nismo dobili. Kadar in ako jo dobimo, jo priobčimo v »Zvončku«.